

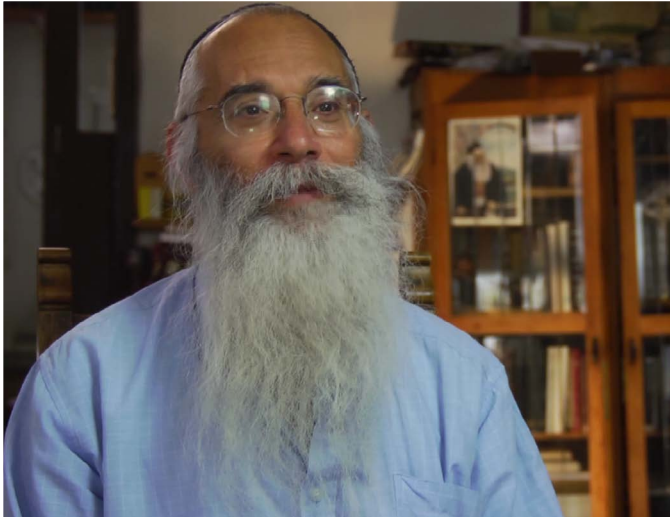
הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזו אייזנברג

לחדור דלתות סגורות

אברהם זיגמן

בשנת תש"ל (1970) התחלתי לעבוד ברדיו 'קול ישראל' כעורך וכשדרן, תחילה בתחום הדוקומנטרי, ואחר כך עברתי לערוך ולהגיש תכניות מוזיקה. לרבי נסעתי לראשונה לקראת חודש תשרי תש"מ (1979), ואז גם זכיתי להיכנס ליחידות הראשונה שלי עם הרבי.

לפני הנסיעה הודריך אותי גיסי, הרב ראובן דונין ע"ה, וצייד אותי בכמה הוראות כיצד להתנהג שם. בין היתר, לפני הכניסה ליחידות היה נהוג לרשום על פתק את הנקודות שעליהם רוצים לדבר, או את השאלות שרוצים לשאול. אחת הנקודות שביקשתי להעלות בפני הרבי נגעה ללבטים שהעסיקו אותי ביחס להמשך העבודה שלי ברדיו.

אפרט מעט את הרקע להתלבטות שלי: הייתי אז די בתחילת דרכי בשמירת תורה ומצוות, והאווירה הכללית ששררה אז - לא בחב"ד, אלא בקרב חוגים אחרים שעסקו בהחזרה בתשובה - הייתה שמי שמתקרב ליהדות, עדיף שילך ללמוד בישיבה או בכולל. חשוב להדגיש, לא הייתה לי שום התנגדות מצד חבריי ברדיו, הגישה תמיד הייתה אוהדת וחברית, אבל בכל זאת הייתה לי את ההתלבטות הפנימית הזו אם הדבר בכלל נכון וראוי שאמשיך לעבוד שם.

תגובתו של הרבי הייתה, אדרבה, להמשיך לעבוד ברדיו. בדיעבד, אני גם מבין מדוע הרבי עודד אותי להמשיך שם: אדם שומר תורה ומצוות משמש דוגמה חיה עבור האנשים שעמם הוא עובד, ובדרך ממילא, בין אם הוא רוצה ובין אם לא, הוא משפיע על סביבתו. וההשפעה הזו היא הרבה יותר מאשר אילו היה מתרחק מהם ומסתגר, ויושב ללמוד בישיבה.

למיטב הבנתי, זו הייתה גישתו הכללית של הרבי, שלא לברוח מהמערכה, אלא להשפיע בחיזוק היהדות בסביבה הטבעית של האדם, ששם ההשפעה יותר גדולה. ובאמת

נוכחתי לראות בהמשך איך שלאט לאט עוד ועוד יהודים במקום ההוא התקרבו.

יצוין, שבאותה יחידות הרבי גם דיבר איתי על כך שמי שניחן בכישרון מסוים - לא משנה באיזה תחום - חייב לנצל אותו כדי לסייע בהפצת התורה והיהדות, ואם לא, הרי הוא פוגם בבריאה! מדוע? מפני שהקב"ה נתן בו אמון והעניק לו כוחות כדי שינצל אותם לטובה.

הרבי ציטט בהקשר זה את סיפור הגמרא על כך ש"רבי [יהודה הנשיא] היה מכבד עשירים", ושאל מדוע כיבד רבי יהודה הנשיא דווקא את האנשים העשירים? הרבי הסביר ש"עשירים" פירושו לאו דווקא לאנשים שעשירים בכסף ובזהב, אלא בכישרונות ובתכונות חיוביות שניתן לנצלן להפצת התורה והיהדות, ובפרט לאור הקשיים שעמן התמודד העם היהודי באותה תקופה מצד הכיבוש הרומאי. וזו הכוונה שרבי "כיבד את העשירים", כלומר עודד אותם לנצל את הכישרונות שלהם לטובת הפצת התורה וחיזוק היהדות.

«

תשמ"א (1981), ביקרתי שנית אצל הרבי. גם בפעם הזו זכיתי להיכנס לרבי ליחידות. שוחחתי עם הרבי בעניינים אישיים, ואחר כך בין השאר שאל הרבי לשלומם של חבריי מהרדיו. היה לנו חוג קטן של כעשרה מעובדי הרדיו שהיו מתכנסים מידי יום שישי במשרדי רשות השידור ללמוד שיחות של הרבי. את השיעור היה מוסר הרב בערל שור ע"ה, והרבי ידע על השיעור הזה מהדיווחים שכתבנו במשך השנים. הרבי גם שלח לנו כמה פעמים מכתבי ברכה לקראת החגים, ופעם קיבלנו מכתב בקשר לשיעור עצמו.

תוך כדי שהרבי שאל בשלומם, הוא נטל חבילת שטרות של דולר שהייתה מונחת על שולחנו, ואמר לי לחלק מהם לחברים ברדיו. כשיצאתי מהיחידות ספרתי את השטרות ומצאתי שהיו שם שלושים ושלושה דולרים. אחרי שהגעתי ארצה וחזרתי לעבודה, חילקתי אותם בין חבריי עובדי הרדיו שהביעו בכך עניין, ואכן רבים שמחו והתרגשו מאוד לקבל את הדולר מהרבי. אחד מאלה היה מנהל הרדיו דאז גדעון לב ארי, שהחליט על ייסוד שיעור התניא ברדיו, ונדמה לי שהדולר הזה שמור בידי בני משפחתו עד היום הזה. שלחתי אחר כך לרבי רשימה של שמות החברים שקבלו את הדולרים בצירוף שם האם שלהם, והרבי ענה על כך, "אזכיר על הציון", כלומר, שיזכיר אות שמותיהם לברכה בעת תפילה על ציונו של הרבי הקודם.

אברהם זיגמן שימש עורך מוזיקלי ומגיש תכניות רדיו ב"קול ישראל" במשך עשרות שנים. הוא רואיין בביתו בירושלים בחודש סיון תשע"א (2011).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< בתרפ"ז (1927) — האדמו"ר הריי"צ נאסר באשמת הפצת יהדות ברחבי ברית המועצות. באותו לילה, כאשר הרבי התקרב לדירת האדמו"ר הריי"צ, קראה לו הרבנית חיה מושקא מהחלון, "שניאורסון, הגיעו אורחים!" הרבי, שהבין את משמעות הרמז, רץ במהירות לבתייהם של כמה חסידים כדי להציל את אוצרות כתבי החסידות של האדמו"רים, שלא ייפלו לידי השלטונות. ט"ו בסיון

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

בהמשך דבריו התייחס הרבי ספציפית למדיום הזה של הרדיו, וציין שבעזרתו אפשר להגיע ולחדור למקומות שבאופן רגיל קשה להיכנס אליהם. הוא אפילו התבטא ואמר שגם במקומות שהדלת אליהם סגורה, יכולים גלי האתר לחדור ולהיכנס, וזו מעלתו הגדולה של הרדיו.

גישתו של הרבי, שאותה הזכיר בכמה הזדמנויות, התבססה על מאמר חז"ל ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו, לא בראו אלא לכבודו", כלומר, להפצת תורה ומצוות בעולם. גם גלי הרדיו המצויים בטבע הם בכלל זה, וברגע שהתגלה המדיום הזה של שידור מעל גלי האתר, אפשר וצריך לנצל גם אותו ואת יתרונותיו הייחודיים לקדושה.

הרבי הוסיף וציין שתי נקודות שעליהן יש להקפיד במסגרת העבודה ברדיו. הנקודה הראשונה הייתה להימנע מפגיעה בזולת. הרדיו הרי משמש לדיבורים כמעט אינסופיים של אינספור אנשים, ועלולים מאוד תוך כדי הגשת תכנית, או במהלך ריאיון - במתכוון או שלא במתכוון - להיפלט מהפה עלבונות, לשון הרע או אפילו אבק לשון הרע. לכן, אמר הרבי, חשוב מאוד לשמור על מוצא פיה.

דבר שני שהרבי הזכיר הוא לשמור על לשון נקייה. אני הבנתי שדברי הרבי כווננו לכך שבין מגוון השירים המתפרסמים כיום יש לא מעט שמכילים מילים לא נקיות וסגנון התבטאות לא ראוי, וצריך לדעת להלך בין הטיפות ולבחור לשדר רק את אותם שירים שבאמת לא קיים בהם החשש הזה. אלה היו שני הכללים שבהם הרבי צייד אותי, ובהם הוא למעשה התווה עבורי דרך פעולה, ואני נזהר להקפיד עליהם עד היום.

אחרי ששבתי ארצה, פניתי למנהל הרדיו דאז, גדעון לב ארי, והצעתי לו לשדר שיעור תניא ברדיו. הוא הסכים לרעיון, ובעקבות כך פניתי לרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ), שהחל למסור ברדיו מידי יום ראשון שיעור של כמחצית השעה בספר התניא. השיעור שודר ברשת א', שהייתה אז מאוד פופולרית, ושודרה למדינות רבות בעולם, ביניהן גם לרוסיה הסובייטית שהייתה אז סגורה ומסוגרת. נודע לי אחר כך שהיו חוגים של יהודים שהתאספו אז במקומות שונים בברית המועצות, והתיישבו סביב מקלט הרדיו לשמוע את שיעורי התניא ברדיו שנוסדו כתוצאה מאותה יחידות ראשונה עם הרבי.

כעבור כשנה וחצי אחרי הביקור הראשון, בסביבות פורים

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015